

Bendra Europos imigracijos politika

2009 m. balandžio 22 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendros Europos imigracijos politikos. Principai, veiksmai ir priemonės (2008/2331(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 17 d. Komisijos komunikatą „Bendra Europos imigracijos politika. Principai, veiksmai ir priemonės“ (COM(2008)0359),
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 26 d. Regionų komiteto nuomonę dėl bendros Europos imigracijos politikos¹,
- atsižvelgdamas į Europos imigracijos ir prieglobsčio paktą, kurį Europos Vadovų Taryba patvirtino 2008 m. spalio 15 ir 16 d.²,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse (Grąžinimo direktyva)³,
- atsižvelgdamas į 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 863/2007, nustatantį Skubios pasienio pagalbos būrių sudarymo mechanizmą⁴,
- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (nauja redakcija) (COM(2008)0820),
- atsižvelgdamas į 2008 m. spalio 17 d. Komisijos komunikatą „Vieneri metai po Lisabonos aukščiausiojo lygio susitikimo: Afrikos ir ES partnerystės įgyvendinimas“ (COM(2008)0617),
- atsižvelgdamas į 2008 m. vasario 13 d. Komisijos komunikatą „Pasirengimas kitiems Europos Sąjungos sienų valdymo etapams“ (COM(2008)0069),
- atsižvelgdamas į Komisijos darbo dokumentą „ES plano dėl prekybos žmonėmis prevencijai ir kovai su ja skirtų geriausios praktikos, standartų ir procedūrų įgyvendinimo įvertinimas ir stebėseną“ (COM(2008)0657),
- atsižvelgdamas į Bendrą Afrikos ir ES strategiją ir jos pirmąjį veiksmų planą (2008–2010) – strateginę partnerystę, dėl kurios susitarta Afrikos ir ES aukščiausiojo lygio

¹ OL C 76, 2009 3 31, p. 34.

² Tarybos dokumentas 13440/08.

³ OL L 348, 2008 12 24, p. 98.

⁴ OL L 199, 2007 7 31, p. 30.

susitikime Lisabonoje 2007 m. gruodžio 8–9 d.¹,

- atsižvelgdamas į 2006 m. lapkričio 30 d. Komisijos komunikatą „Visuotinis požiūris į migraciją po vienerių metų: visapusės Europos migracijos politikos link“ (COM(2006)0735),
- atsižvelgdamas į Hagos programą dėl laisvės, saugumo ir teisingumo Europos Sąjungoje stiprinimo, kurią Europos Vadovų Taryba patvirtino 2004 m. lapkričio 4–5 d.,
- atsižvelgdamas į 1999 m. spalio 15 ir 16 d. Europos Vadovų Tarybos patvirtintą Tamperės programą, kurioje nustatyta nuosekli imigracijos ir prieglobsčio strategija,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. kovo 10 d. rezoliuciją „Būsimoji bendra Europos prieglobsčio sistema“²,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. vasario 19 d. poziciją dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kurioje numatomos sankcijos nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams³,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. vasario 5 d. rezoliuciją dėl direktyvos 2003/9/EB, kuria nustatomos minimalios prieglobsčio prašytojų priėmimo normos, įgyvendinimo Europos Sąjungoje: Piliečių laisvių komiteto 2005-2008 m. vizitai⁴,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl agentūros FRONTEX ir Europos sienų stebėjimo sistemos (EUROSUR) vertinimo ir būsimos plėtros⁵,
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento poziciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą sąlygų⁶,
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento poziciją dėl pasiūlymo priimti Tarybos direktyvą dėl vienos paraiškų dėl vieno leidimo trečiųjų šalių piliečiams apsigyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje pateikimo procedūros ir valstybėje narėje teisėtai gyvenančių trečiųjų šalių darbuotojų vienodų teisių⁷,
- atsižvelgdamas į 2008 m. rugsėjo 2 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl Dublino sistemos vertinimo⁸,
- atsižvelgdamas į 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento poziciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos, iš dalies keičiančios Direktyvą 2003/109/EB siekiant išplėsti jos

¹ Tarybos dokumentas 7204/08.

² Priimti tekstai, P6_TA(2009)0087.

³ Priimti tekstai, P6_TA(2009)0069.

⁴ Priimti tekstai, P6_TA(2009)0047.

⁵ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0633.

⁶ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0557.

⁷ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0558.

⁸ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0385.

- taikymo sritį asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga¹,
- atsižvelgdamas į 2007 m. rugsėjo 26 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl teisėtos migracijos politikos plano²,
 - atsižvelgdamas į savo 2007 m. rugsėjo 26 d. rezoliuciją dėl politikos prioritetų kovojant su nelegalia trečiųjų šalių piliečių imigracija³,
 - atsižvelgdamas į 2006 m. liepos 6 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl imigrantų integracijos Europos Sąjungoje strategijos ir priemonių⁴,
 - atsižvelgdamas į Amsterdamo sutartį, kuria remiantis įgaliojimai ir atsakomybė imigracijos ir prieglobsčio srityse suteikiami Bendrijai, ir į EB sutarties 63 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą ir į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto, Kultūros ir švietimo komiteto ir Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A6–0251/2009),
- A. kadangi migracija į Europą visada egzistuos tol, kol bus dideli Europos ir kitų pasaulio regionų gerovės ir gyvenimo kokybės skirtumai,
- B. kadangi bendras požiūris į imigraciją Europos Sąjungoje tapo būtinas, ypač bendroje erdvėje be vidaus sienų kontrolės, kur vienos valstybės narės veikimas ar neveikimas turi tiesioginį poveikį kitoms valstybėms narėms ir visai ES,
- C. kadangi blogai valdoma migracija gali sugriauti paskirties šalių socialinę sanglaudą ir taip pat gali pakenkti kilmės šalims ir patiems migrantams,
- D. kadangi reguliari migracija sudaro galimybes, teikiančias naudą ir migrantams ir kilmės šalims, nes šios naudojami savo migrantų siunčiamais pinigais, ir taip pat valstybėms narėms, tačiau pažanga reguliarios migracijos srityje turi būti neatsiejama nuo veiksmingos kovos su nereguliaria imigracija, ypač turint galvoje, kad ši imigracija sudaro sąlygas prekyba žmonėmis užsiimančių organizacijų egzistavimui,
- E. atsižvelgiant į tai, kad tikra bendra Europos imigracijos politika turėtų būti pagrįsta ne tik kova su nereguliaria migracija, bet taip pat bendradarbiavimu su trečiomis ir tranzito šalimis bei tinkamos migrantų integracijos politikos buvimu,
- F. kadangi Europos migracijos politika turi neprieštarauti tarptautinės teisės normoms, ypač toms, kurios susijusios su žmogaus teisėmis, asmens orumu ir teisėmis į prieglobstį,
- G. kadangi Europos Sąjunga turi išlikti svetinga teisę apsigyventi gavusiems asmenims, darbo imigrantams, jų šeimos nariams, studentams arba asmenims, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga,

¹ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0168.

² OL C 219 E, 2008 8 28, p. 215.

³ OL C 219 E, 2008 8 28, p. 223.

⁴ OL C 303 E, 2006 12 13, p. 845.

- H. atsižvelgiant į tai, kad pastaraisiais dešimtmečiais migrantams teko labai svarbus vaidmuo ES plėtroje bei vystant Europos projektą ir kad būtina pripažinti šią jų svarbią reikšmę, taip pat pripažinti, kad migrantų darbas ir toliau reikalingas Sąjungai,
- I. kadangi atsižvelgiant į EUROSTATO statistinius duomenis per vidutinės trukmės laikotarpį Europos Sąjungos demografinis senėjimas taps realybe ir iki 2060 m. aktyvių gyventojų skaičius gali sumažėti beveik 50 milijonų, kadangi imigracija galėtų padėti pasiekti gerų ES ekonominės veiklos rezultatų,
- J. kadangi su augimu ir užimtumu susiję Lisabonos strategijos principai priklauso nuo galimo darbo jėgos trūkumo, galinčio sutrukdyti įgyvendinti jos tikslus, ir kadangi nedarbas šiuo metu didėja; kadangi šis trūkumas trumpuoju laikotarpiu gali būti sušvelnintas tinkamai ir struktūrizuotai valdant ekonominę imigraciją,
- K. kadangi imigrantams dažnai tenka dirbti laikinus, žemos kvalifikacijos reikalaujančius darbus arba tokius, kuriems jų kvalifikacija yra per aukšta,
- L. kadangi ES taip pat turėtų labiau stengtis viduje spręsti darbo ir kvalifikuotų darbuotojų trūkumo problemas, pasitelkdama šiuo metu ne visu pajėgumu dirbančius gyventojus, pvz., neįgaluosius, asmenis, turinčius mokymosi sunkumų, ar tuos, kurie ilgą laiką buvo bedarbiai prieglobsčio prašytojai, o dabar jau yra nuolatiniai valstybės gyventojai,
- M. kadangi moterų imigrančių skaičius ES nuolat auga; suskaičiuota, kad jos sudaro maždaug 54 proc. visų imigrantų skaičiaus;
- N. kadangi dėl žemo išsilavinimo lygio, nepalankių stereotipų ir patirties, įgytos gimtojoje šalyje, taip pat ir dėl neigiamų stereotipų ir diskriminacijos valstybėse narėse, dauguma moterų imigrančių susiduria su didelėmis problemomis integruodamosi ir patekdamos į darbo rinką; kadangi daugelis į ES atvykusių jaunų moterų, nors ir turi aukštą išsilavinimo lygį, dirba palyginti nekvalifikuotą darbą;

Bendrosios pastabos

1. labai remia idėją sukurti bendrą Europos imigracijos politiką, pagrįstą aukšto lygio politiniu ir praktiniu solidarumu, abipusiu pasitikėjimu, skaidrumu, partneryste, bendra atsakomybe ir pastangomis, taikant bendrus principus ir konkrečius veiksmus, bei pagrįstą vertybėmis, įtvirtintomis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje;
2. kartoja, kad migracijos srautų valdymas turi būti grindžiamas suderintu požiūriu, kuriuo būtų atsižvelgiama į ES ir jos valstybių narių demografinę ir ekonominę padėtį;
3. mano, kad bendrai imigracijos politikai būtų naudingos dažnesnės reguliarios konsultacijos su pilietinės visuomenės organizacijomis, įskaitant migrantų organizacijas;
4. apgailestauja, kad iki šiol bendrosios teisėtos migracijos politikos įgyvendinimas yra per daug ribotas ir palankiai vertina naujas bendros Europos imigracijos politikos nustatytas teisėkūros priemones;
5. pabrėžia, kad nuosekli ir suderinta bendra Europos imigracijos politika prisideda prie ES patikimumo jos santykiuose su trečiosiomis šalimis;
6. primena, kad norint valdyti migraciją, reikalingas regioninių ir vietos valdžios institucijų

dalyvavimas, partnerystė ir bendradarbiavimas su trečiosiomis kilmės ir tranzito šalimis, kurioms dažnai atrodo, kad jos verčiamos laikytis vienašalių sprendimų; pabrėžia, kad toks bendradarbiavimas gali vykti tik tada, kai trečioji šalis laikosi tarptautinės teisės aktų dėl žmogaus teisių ir jų apsaugos ir yra pasirašiusi 1951 m. Ženevos konvenciją dėl pabėgėlių statuso;

7. mano, kad imigracija į ES nėra tinkamas atsakas į problemas, su kuriomis susiduria besivystančios šalys, ir kad bendra imigracijos politika turi būti įgyvendinama kartu su veiksminga kilmės šalių vystymosi politika;
8. džiaugiasi, kad Europos Vadovų Taryba patvirtintu pirmiau minėtą Europos imigracijos ir prieglobsčio paktą, o Komisija pirmiau minėtame Komunikate „Dėl bendros Europos imigracijos politikos. Principai, veiksmai ir priemonės“ numatė veiksmus bei priemones ir pateikė pasiūlymų; ragina Tarybą ir Komisiją nedelsiant pradėti šių įsipareigojimų įgyvendinimo etapą;
9. pritaria Lisabonos sutartyje išdėstytoms su institucine sąranga susijusioms nuostatoms visų pirma bendro sprendimo ir kvalifikuotos daugumos balsavimo procedūros taikymui visoms imigracijos politikos sritims, ES įgaliojimų vizų ir sienų apsaugos srityse išaiškinimui, didesnių ES įgaliojimų suteikimui prieglobsčio srityje, taip pat legalios ir neteisėtos imigracijos srityje;
10. mano, kad siekiant bendros imigracijos politikos taip pat reikia suformuoti bendrą prieglobsčio politiką, ir primena pirmiau minėtą rezoliuciją dėl Bendros Europos prieglobsčio sistemos (BEPS) ateitį, taip pat Komisijos pasiūlymą dėl reglamento, kuriuo siekiama įkurti Europos prieglobsčio paramos tarnybą;

Gerovė ir imigracija

Teisėta migracija

11. mano, kad teisėta migracija ir toliau yra būtina norint patenkinti Europos demografinius, darbo rinkos ir įgūdžių poreikius, dėl demografinio nuosmukio ir senėjimo poveikio ekonomikai; ji taip pat prisideda prie trečiųjų šalių vystymosi, nes keičiamasi žiniomis ir pažangiaja patirtimi ir taip pat dėl migrantų piniginių perlaidų; ragina diegti saugias sistemas, kurios padėtų lengviau atlikti finansines perlaidas į trečiąsias šalis;
12. mano, kad teisėta migracija turi būti neteisėtos imigracijos alternatyva, nes ji suteikia galimybę teisėtai, saugiai ir organizuotai patekti į Europos Sąjungą;
13. primena, kad Komisijos pateiktose prognozėse apskaičiuota, kad 2050 m. reikės 60 mln. migruojančių darbuotojų, ir dėl to reikia atverti teisėtus migracijos kanalus;
14. pabrėžia poreikį visapusiškai įvertinti ES įgūdžių ir rinkos poreikius; tačiau mano, kad kiekviena valstybė narė turėtų ir toliau reguliuoti, kiek žmonių reikia jos darbo rinkai, ir taikant pereinamojo laikotarpio priemones atsižvelgti į Bendrijos pirmenybės principą;
15. palaiko nacionalinių „imigracijos profilių“ kūrimą siekiant parodyti bendrą imigracijos kiekvienoje valstybėje narėje bet kokių nustatytu metu padėtį, o šių profilių pagrindiniu aspektu turi būti darbo rinkos poreikiai;

16. dar kartą pabrėžia poreikį didinti ES patrauklumą aukštos kvalifikacijos darbuotojams, pavyzdžiui pateikiant informaciją apie paskirties ir priimančias darbo rinkas; atsižvelgiant į galimus protų nutekėjimo iš kilmės valstybių padarinius; mano, kad protų nutekėjimą galima mažinti pasitelkiant laikiną arba apykaitinę migraciją, numatant mokymus kilmės šalyse, kad galėtų būti išsaugotos svarbiausių sektorių profesijos, ypač susijusios su švietimu ir medicina, ir pasirašant bendradarbiavimo susitarimus su kilmės šalimis; ragina valstybes nares vengti personalo iš besivystančių šalių, kuriose trūksta žmogiškųjų išteklių tokiuose svarbiuose sektoriuose, kaip sveikata ir švietimas, aktyvaus įdarbinimo;
17. ragina Komisiją ir valstybes nares plėtoti apykaitinę ir laikiną migraciją lengvinančią sistemą, gaires ir kitas priemones, be to, bendradarbiavimo su kilmės šalimis priemones, siekiant kompensuoti žmogiškųjų išteklių praradimą, siūlant konkrečią paramą profesionalių darbuotojų rengimui svarbiausiuose sektoriuose, kuriuose jų mažėja dėl šio protų nutekėjimo;
18. džiaugiasi, kad teisės normos dėl „mėlynosios kortos“ atvėrė kelią bendrajai teisėtoms migracijos politikai, tačiau ragina valstybes nares daryti pažangą siekiant bendrą migracijos politikos, neapsiribojančios aukštos kvalifikacijos darbuotojais, nuostatų;
19. džiaugiasi, kad buvo įvesta mėlynoji korta, nustatanti aukštos kvalifikacijos darbuotojų iš trečiųjų šalių įvažiavimo ir gyvenimo sąlygas, ir ragina Komisiją kuo greičiau pristatyti iniciatyvas kitų kategorijų darbuotojams, taip pat toliau siekti kovoti su neteisėta imigracija ir nelegalių imigrantų išnaudojimu;
20. ragina numatyti naujas priemones siekiant labiau supaprastinti studentų ir mokslininkų priėmimą ir judėjimą ES teritorijoje;
21. atkreipia dėmesį į imigrantų gebėjimų pripažinimo svarbą, ypač atsižvelgiant į kilmės šalyje įgytą oficialią ir neoficialią kvalifikaciją bei į savišvietos būdu įgytą kvalifikaciją; mano, kad šis pripažinimas padės išvengti intelektualio potencialo nepanaudojimo, nes pastaruoju metu tai dažnai vyksta migrantų, atliekančių darbus, kurių kvalifikaciniai reikalavimai žymiai mažesni už jų turimą kvalifikaciją, ypač moterų, atžvilgiu;
22. ragina Komisiją būsimuose dokumentuose šioje srityje atsižvelgti į gebėjimų pripažinimą, taip pat į skatinimą mokytis visą gyvenimą, ir užtikrinti, kad valstybės narės suteiktų imigrantams galimybių mokytis priimančiosios šalies kalbos kaip socialinės, profesinės ir kultūrinės integracijos į Europos Sąjungą priemonės, ir suteikti jiems geresnę galimybę remti savo vaikų ugdymą; taip pat ragina Komisiją naudotis svarstymų apie migrantų vaikų kalbinį švietimą ir kilmės šalies kalbos bei kultūros mokymą valstybėje narėje, kurioje jie gyvena, rezultatais ir ragina kurti sistemą, kurioje būtų laikomasi subsidiarumo ir proporcingumo principų;
23. dar kartą tvirtina, kad Europos užimtumo ir darbo jėgos judumo tinklas (EURES) yra viena iš tinkamų priemonių, padedančių suderinti darbo rinkos pasiūlą ir paklausą skaidriu, patikimu ir veiksmingu būdu; taigi siūlo plėsti EURES tinklo koncepciją, siekiant padėti Europos darbdaviams, ieškantiems tam tikros kvalifikacijos darbuotojų, rasti kandidatų į darbo vietas iš trečiųjų pasaulio šalių; siūlo panaudoti Specialiuosius centrus (jau įkurtus ir kursimus) arba ES atstovybes trečiojoje šalyse kaip EURES tinklo plėtimo pagrindą, taip pat užtikrinti konsultacinio darbo tęstinumą ir jo plėtojimą savarankiško įsidarbinimo priemonių bei pagalbos tokiam įsidarbinimui arba mikrokreditų panaudojimo srityse; pabrėžia, kad dėl poreikio Europoje turėti aukštos

kvalifikacijos darbuotojų trečiosios šalys neturėtų patirti „protų nutekėjimo“ – tai kenktų jų besivystančiai ekonomikai ir socialinei infrastruktūrai;

24. mano, jog imigrantams iš vadinamųjų trečiųjų šalių reikėtų suteikti judumo ES teisę, kad, būdami teisėti valstybės narės gyventojai, jie galėtų dirbti kaip pasienio darbuotojai kitoje valstybėje narėje ir jiems nereikėtų prašyti darbo leidimo, o po penkerių metų teisėto gyvenimo valstybėje narėje tokiems migrantams reikėtų suteikti visišką darbuotojų judėjimo laisvę;
25. pabrėžia regioninių ir vietos valdžios institucijų, kurios yra tiesiogiai atsakingos už mokymą, ir nacionalinių bei Europos institucijų koordinavimo svarbą, laikantis Bendrijos pirmenybės principo vietiniu; pabrėžia, kad toks bendradarbiavimas yra būtinas siekiant veiksmingai įgyvendinti imigracijos politiką, kuri padėtų išspręsti darbo jėgos trūkumo problemą, kuri pastebima tam tikruose sektoriuose ir valstybėse narėse, taip pat siekiant veiksmingai ir tinkamai integruojant migrantus;
26. ragina Komisiją kilmės valstybėse skleisti daugiau informacijos apie teisėtą migracijos galimybes, taip pat apie migrantų teises ir pareigas jiems atvykus į ES;
27. ragina valstybes nares tinkamai naudoti Bendrijos finansavimo priemones, susijusias su imigracijos politika, kad migrantams būtų kuriama daugiau ir geresnių darbo vietų;

Integracija

28. pabrėžia, kad integracija turėtų skatinti kultūrų įvairovę ir turėtų būti pagrįsta socialine įtrauktimi, nediskriminavimu, vienodomis galimybėmis, suteikiant galimybes pasinaudoti sveikatos apsaugos paslaugomis, švietimu, kalbų mokymu ir užimtumu; mano, kad integracijos politika taip pat turi būti pagrįsta tinkamomis inovacinėmis programomis; pripažįsta regioninių ir vietos valdžios institucijų, profsajungų, migrantų organizacijų, profesinių federacijų ir asociacijų vaidmenį integruojant migrantus;
29. remia valstybių narių, teisėtų migrantų bei asmenų, kuriems taikoma tarptautinė apsauga, pastangas integracijos srityje, atsižvelgiant į pagarbą ES ir jos valstybių narių tapatybei bei vertybėms, įskaitant pagarbą žmogaus teisėms, teisinės valstybės principams, demokratijai, tolerancijai ir lygybei, nuomonės laisvei ir į tai, kad vaikai privalo lankyti mokyklą; primena, kad integracija – tai abipusis procesas, kuris apima ir imigrantų, ir priimančios šalies gyventojų prisitaikymą, kaip nurodyta Tarybos priimtuose bendruosiuose pagrindiniuose principuose (BPP, angl. CBPs), ir kuriam gali būti naudingas keitimasis gerąja patirtimi; pripažįsta, kad integraciją pasiekti sunkiau tose valstybėse narėse, kuriose dėl jų ypatingos geografinės padėties migracijos spaudimas yra didžiausias, tačiau tai tikslas, kurio negalima atsisakyti; ragina valstybes nares vadovaujantis solidarumo dvasia prisidėti prie šio spaudimo mažinimo lengvinant ES valstybėse narėse gyvenančių asmenų, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, integraciją ir skatinti legalią migraciją;
30. pabrėžia, kad tinkamas integracijos procesas yra geriausia vietos piliečių ir migrantų tarpusavio nepasitikėjimo ir įtarinėjimo išsklaidymo ir svarbiausia bet kokių ksenofobinių idėjų arba veiksmų atsikratymo priemonė;
31. skatina vystyti valstybių narių abipusio mokymosi sistemas ir keitimąsi gerąja patirtimi siekiant padidinti priimančiųjų šalių gebėjimą valdyti didėjančią įvairovę, taip pat bendrą

rodiklių sistemą ir reikiamus statistinius valstybių narių gebėjimus, kuriais valstybės narės turėtų naudotis, siekdamas įvertinti imigracijos politikos rezultatus;

32. primena, kad svarbiausia įtraukti migrantų organizacijas, kurios atlieka svarbų vaidmenį integravimosi procese, suteikiant migrantams demokratinio dalyvavimo galimybę; ragina valstybes nares supaprastinti sistemas, kuriomis, vykstant integracijos procesui, būtų remiama pilietinė visuomenė, ir suteikti migrantams galimybę dalyvauti priimančiosios visuomenės visuomeniniame ir politiniame gyvenime, politinių partijų ir profesinių sąjungų veikloje ir balsuoti vietos rinkimuose;
33. pritaria Komisijos ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto iniciatyvai sustiprinti integracijos politikos suderinamumą įsteigiant Europos integracijos forumą, kuriame dalyvautų socialinės organizacijos ir imigrantų asociacijos ir kurio tikslas – dalintis patirtimi bei rengti rekomendacijas; ragina valstybes nares suderinti savo pastangas integracijos srityje keičiantis gerąja patirtimi, numatyta jų nacionaliniuose integracijos planuose;
34. prašo Komisiją tinkamu būdu užtikrinti finansinę paramą struktūrinei ir kultūrinei imigrantų integracijai taip pat įgyvendinant ES programas, kaip antai „Mokymasis visą gyvenimą“, „Europa piliečiams“, „Veiklus jaunimas“ ir „Kultūra 2007“; pažymi, kad dažnai mokytojai būna prastai parengti dirbti su dideliu migrantų vaikų skaičiumi klasėje, ir ragina geriau parengti mokytojus bei teikti tinkamą finansinę pagalbą;
35. atkreipia dėmesį į tai, kad integracijos procese mokyklų programos ir mokymasis visą gyvenimą yra labai svarbūs plėtojant gebėjimus, ypač kalbinius; taip pat mano, kad naujai atvykę imigrantai turėtų turėti teisę dalyvauti mokymo ir mokymosi visą gyvenimą programose ir kad tai suteiktų jiems daugiau galimybių;
36. ragina Komisiją ir valstybes nares ir toliau skatinti prieš diskriminaciją nukreiptą politiką, įskaitant politiką, kurią vykdo valdžios institucijos;
37. ragina valstybes nares įgyvendinti ir remti atitinkamas direktyvas: 2000/78/EB¹, 2000/43/EB² ir 2004/113/EB³, kuriomis siekiama kovoti su diskriminacija;
38. ragina valstybes nares ratifikuoti 1990 m. gruodžio 18 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos priimtą Tarptautinę konvenciją dėl darbuotojų migrantų ir jų šeimos narių teisių apsaugos⁴;
39. ragina Komisiją rinkti su lytimi susijusius duomenis apie imigraciją į ES ir pateikti šiuos duomenis Europos lyčių lygybės institutui analizuoti, kad būtų toliau išryškinti ypatingi moterų imigrančių poreikiai ir problemos ir parinkti tinkamiausi jų integracijos į jas priimančių šalių visuomenę metodai;
40. ragina valstybes nares, apibrėžiant savo integracijos politiką, skirti tinkamą dėmesį lyties aspektui bei specifinei moterų imigrančių padėčiai ir poreikiams;

¹ OL L 303, 2000 12 2, p. 16.

² OL L 180, 2000 7 19, p. 22.

³ OL L 373, 2004 12 21, p. 37.

⁴ A/RES/45/158.

41. ragina valstybes nares užtikrinti pagarbą pagrindinėms moterų imigrančių teisėms, neatsižvelgiant į tai, ar jų padėtis legali;
42. skatina valstybes nares palaikyti informacijos kampanijas, kuriomis siekiama moterims migrantėms suteikti informaciją apie jų teises, išsilavinimo ir kalbos mokymosi galimybes, profesinį mokymą, galimybes įsidarbinti, bei užkirsti kelią priverstinėms vedyboms, moterų lytinių organų žalojimui ir kitokioms psichinėms ar fizinėms moterų prievartos formoms;

Saugumas ir imigracija

Integruotas sienų valdymas

43. pabrėžia išsamaus generalinio plano poreikį, kuriame būtų išdėstyti visi bendri tikslai ir ES sienų valdymo strategijos struktūra, įskaitant paaiškinimus, kaip galima pagerinti visas susijusias šios srities programas ir planus; mano, kad, svarstydamą ES sienų valdymo strategijos struktūrą, Komisija visų pirma turėtų išanalizuoti esamų valstybių narių sienų valdymo sistemų veiksmingumą siekdama pasiekti jų tinkamiausią sąveiką ir suteikti papildomos informacijos apie naujų siūlomų sistemų, t. y. atvykimo ir išvykimo sistemos, elektroninės kelionių leidimų sistemos, automatizuotos pasienio kontrolės ir keleivių registravimo programos, išlaidų efektyvumą atsižvelgiant į ES integruoto sienų valdymo sistemą;
44. pabrėžia, kad vykdant integruotą sienų valdymą turėtų būti nustatyta tinkama pusiausvyra tarp vis dažniau sieną kertančių žmonių laisvo judėjimo užtikrinimo ir didesnio ES piliečių saugumo užtikrinimo; neneigia, kad duomenų naudojimas suteikia aiškių privalumų; tuo pat metu laikosi nuomonės, kad visuomenės pasitikėjimas vyriausybės veiksmais gali būti išsaugomas tik tuo atveju, jeigu bus numatytos pakankamos duomenų apsaugos priemonės bei priežiūros ir žalos atlyginimo mechanizmai;
45. prašo įvertinti tinkamumą keturių pakopų metodo, pagal kurį patikrinimai būtų sistemingai atliekami kiekvienu imigrantų kelionės į Europos Sąjungą etapu;
46. pabrėžia, kad ES sienų strategija taip pat turėtų būti papildyta konkrečiomis priemonėmis, kuriomis būtų siekiama sustiprinti trečiųjų šalių sienas vadovaujantis Afrikos ir Europos Sąjungos partnerystė ir Europos kaimynystės politika (Rytų partnerystė, EUROMED);
47. ragina dabartines nacionalines Šengeno vizas keisti vienodomis Europos Šengeno vizomis, kurios padėtų įtvirtinti vienodą požiūrį į visus besikreipiančius dėl vizų asmenis; nori gauti informacijos apie tikslų tvarkaraštį ir išsamios informacijos tiek apie Komisijos politikos tyrimą, tiek apie techninį tyrimą, kuriame bus analizuojamas sistemos, pagal kurią trečiųjų šalių piliečiai turėtų gauti elektroninį leidimą keliauti prieš vykdamį į ES teritoriją (Elektroninė kelionių leidimų sistema, angl. ESTA), įgyvendinamumas, praktinė reikšmė ir poveikis; ragina pagerinti valstybių narių konsulatų bendradarbiavimą ir palaipsniui steigti bendras konsulines vizų tarnybas;
48. prašo Tarybos priimti solidarumu tarp valstybių narių pagrįstas priemones, siekiant pasidalyti su sienų apsauga susijusiais įsipareigojimais ir koordinuoti valstybių narių nacionalines politikos kryptis;

Neteisėta migracija

49. veiksmingą kovą su neteisėta imigracija laiko svarbiausia visapusiškos ES migracijos politikos dalimi ir dėl to apgailestauja, kad veiksmingai priimti sprendimus šioje srityje trukdo nepakankamas valstybių narių gebėjimas iš tiesų dirbti kartu siekiant bendros naudos;
50. yra sukrėstas nelaimių, kurios ištinka žmones dėl nelegalios migracijos kelių jūra, ypač prie pietinių ES jūrų sienų, kur žmonės valtimis labai pavojingu būdu atkeliauja nuo Afrikos krantų; griežtai reikalauja nedelsiant imtis veiksmų siekiant visiems laikams užkirsti kelią šioms nelaimėms ir sustiprinti dialogą bei bendradarbiavimą su kilmės šalimis;
51. primena, kad neteisėtą imigraciją dažnai verčiasi nusikalstamos organizacijos, kurių veikla kol kas veiksmingesnė nei bendros Europos pastangos; yra įsitikinęs, kad tokioms organizacijoms kiekvienais metais tenka atsakomybė už šimtus žuvusiųjų jūroje; primena, kad vadovaujantis tarptautiniais įsipareigojimais valstybės narės yra bendrai atsakingos už žmonių gelbėjimą jūroje; taigi ragina Komisiją ir Tarybą dėti žymiai daugiau pastangų kovojant su organizuoju nusikalstamumu, prekyba žmonėmis ir nelegaliu jų gabenimu, o ypač, siekti sunaikinti visus tinklus, sutelkiant dėmesį ne tik į vedlius, kurie yra tik matomi organizatoriai, bet į tuos, kurie būdami struktūros viršuje, gauna daugiausia naudos iš šios nusikalstamos veiklos;
52. ragina Komisiją tranzito ir kilmės šalyse intensyviau vykdyti informavimo apie neteisėtos migracijos pavojus programas;
53. pritaria naujos direktyvos dėl sankcijų, taikomų nelegaliai šalyje esančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams, priėmimui ir mano, kad tai yra veiksminga priemonė siekiant užkirsti kelią migruojančių darbuotojų išnaudojimui ir sumažinti vieno iš pagrindinių neteisėtos migracijos traukos veiksnių patrauklumą;
54. ragina valstybes nares kuo greičiau perkelti į nacionalinę teisę naują direktyvą, kuria nustatomos sankcijos darbdaviams, įdarbinantiems nelegalius imigrantus;
55. mano, kad būtina sustiprinti dialogą su kilmės šalimis ir sudaryti bendradarbiavimo sutartis su šiomis šalimis, siekiant panaikinti neteisėtą migraciją, kuriai būdingas nežmogiškumas ir dramatiškumas;
56. mano, kad, nepaisant to, jog ne kartą padidintas Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūros (FRONTEX) biudžetas ir nepaisant Parlamento reikalavimų, šiai agentūrai vis dar nepavyksta veiksmingai koordinuoti kontrolės veiksmų prie ES išorės sienų dėl to, kad nepakankamai stengiamasi įtraukti trečiąsias šalis, ypač kai tai susiję su jūrų operacijomis;
57. pritaria Komisijos iniciatyvai dėl pasiūlymo iš naujo apsvarstyti FRONTEX įgaliojimus ir mano, kad juos reikia nedelsiant sustiprinti, visų pirma išplečiant jos koordinavimo pajėgumus bei gebėjimą koordinuoti nuolatines susijusių valstybių narių prašymu vykdomas užduotis vietovėse, kuriose migracijos spaudimas itin didelis, ir jos gebėjimą užmegzti kontaktus su trečiosiomis šalimis; mano, kad taip pat turėtų būti akcentuojamas rizikos analizės apimties didinimas ir žvalgybinės informacijos rinkimo pajėgumų didinimas;

58. mano, kad FRONTEX reikia pakankamų ne tik finansinių išteklių, kad galėtų prasmingai įgyvendinti savo įgaliojimus, ir, siekdamas naudoti naujas technologijas kovojant su neteisėta migracija, ragina valstybes nares labiau telkti technines priemones, o Komisiją – pateikti teisės aktų pasiūlymų siekiant privalomo solidarumo tokiu pačiu pagrindu, koks yra numatytas skubios pasienio pagalbos būriams (SPPB);
59. ragina FRONTEX ir Komisiją atlikti tyrimą bei parengti sąmatas dėl FRONTEX galimybės įsigyti savo įrangą ir dėl reikalavimų dėl galimybės FRONTEX jūrų operacijų kokybę pagerinti perduodant jas į ES pakrančių apsaugos tarnybą, netrukdant valstybių narių vykdomai savo sienų kontrolei;
60. mano, kad FRONTEX gali būti visiškai veiksminga, jei bus suaktyvinta papildoma veikla, pvz., readmisija ir bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis; ragina Komisiją remti FRONTEX šioje srityje;
61. remia specializuotų FRONTEX tarnybų steigimą siekiant atsižvelgti į konkrečias situacijas prie ypač pažeidžiamų sienų ir jas geriau įvertinti, ypač kalbant apie sausumos sienas rytuose ir jūrų sienas pietuose;
62. pažymi, kad teisinių terminų supratimo skirtumai, tarptautinių jūrų teisės aktų supratimas ir nacionalinių teisės aktų ir procedūrų skirtumai trukdė FRONTEX operacijoms; ragina atlikti išsamius tyrimus siekiant rasti bendrą požiūrį ir sureguliuoti prieštaraujančius nacionalinių teisės aktų ir procedūrų skirtumus;
63. ragina FRONTEX ir nacionalinės valdžios institucijas bei agentūras toliau ir nuolatos bendradarbiauti;
64. ragina toliau plėtoti EUROSUR koncepciją, taip pat gerinant valstybių narių koordinavimą;
65. pažymi, kad žvejai, privatūs laivai ir privatūs darbuotojai jūroje dažnai su nelegaliais imigrantais susiduria anksčiau nei šalies karinės pajėgos; pabrėžia, kad tokias šalis reikia aiškiau informuoti apie jų pareigą pagal tarptautinę teisę padėti nelaimės ištiktiems imigrantams; ragina sukurti dėl gelbėjimo operacijų neatlikto darbo kompensavimo mechanizmą;
66. pabrėžia, kad šiuo atveju aiškiai reikia patikimų statistinių duomenų, kad būtų galima nustatyti konkrečias kovos su neteisėta migracija ES lygmeniu priemones, ir ragina Komisiją imtis būtinų priemonių siekiant pateikti šiuos statistinius duomenis;

Gražinimas

67. mano, kad migrantai, kuriems nesuteikta tarptautinė apsauga ar kurie valstybių narių teritorijoje gyvena neteisėtai, privalo išvykti iš Europos Sąjungos teritorijos; todėl atsižvelgia į tai, jog buvo priimta direktyva dėl gražinimo ir ragina valstybes nares, perkeltiant ją į nacionalinę teisę, užtikrinti, kad būtų išsaugotos palankiausios jų vidaus teisėje jau galiojančios nuostatos; ragina valstybes nares užtikrinti, kad gražinimas būtų vykdomas laikantis įstatymų ir gerbiant susijusių asmenų orumą, pirmenybę teikiant savanoriškam grįžimui;
68. ragina sukurti konsultacijų gražinimo klausimu tarnybų sistemą uždaruose ir atviruose

apgyvendinimo centruose, kuri veiktų kaip informacijos teikimo vieta asmenims, norintiems daugiau sužinoti apie grąžinimo pagalbą;

69. ragina Komisiją sukurti socialinės ir profesinės reintegracijos mechanizmų stebėseną ir palaikymą grąžinamų migrantų kilmės šalyse;
70. ragina valstybes nares užuot teikus pirmenybę dvišaliams susitarimams, ją teikti savo readmisijos politikos įtraukimui į bendrąją politiką;
71. ragina derantis dėl readmisijos susitarimų su trečiosiomis šalimis nuolat informuoti Parlamentą ir jo atsakingus komitetus apie derybų eigą bei galimas kliūtis, su kuriomis susiduria derybininkai;
72. ragina Komisiją užtikrinti, kad valstybės narės būtų sudariusios tik dvišalius readmisijos susitarimus su trečiosiomis šalimis, kuriais būtų visapusiškai užtikrinama pagarba grąžinamų asmenų žmogaus teisėms, ir būtų pasirašiusios 1951 m. Ženevos konvenciją;
73. ragina Komisiją dėti pastangas siekiant veiksmingai užtikrinti trečiųjų šalių įsipareigojimo priimti savo piliečius, neteisėtai apsistojusius ES teritorijoje, vykdymą, kaip numatyta 2000 m. birželio 23 d. Kotonu susitarimo 13 straipsnyje; ragina sustiprinti šias nuostatas derybų dėl naujojo AKR (Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno šalių) susitarimo metu;
74. pabrėžia poreikį grąžinimo politikai suteikti tikrą Europos aspektą užtikrinant abipusį sprendimų grąžinti pripažinimą; ragina stiprinti valstybių narių bendradarbiavimą įgyvendinant grąžinimo priemones ir FRONTEx vaidmenį vykdant bendras grąžinimo operacijas;
75. ragina stiprinti bendradarbiavimą, įskaitant konsulinį bendradarbiavimą, su kilmės ir tranzito valstybėmis, siekiant palengvinti readmisijos procedūras, ir ragina Komisiją įvertinti galiojančius readmisijos susitarimus siekiant palengvinti jų įgyvendinimą ir pasinaudoti įgyta patirtimi derantis dėl susitarimų ateityje;
76. ragina Tarybą apsvarstyti teisinių nuostatų priėmimą siekiant sukurti Europos leidimą (pranc. *Laissez Passer*), išduodamą nelegaliai šalyje gyvenantiems trečiųjų šalių piliečiams siekiant palengvinti jų readmisiją į trečiąsias šalis; turėtų būti imamasi veiksmų siekiant įtraukti Europos leidimą (pranc. *Laissez Passer*) į ES readmisijos susitarimus, siekiant, kad šie leidimai būtų privalomi susijusioms trečiosioms šalims;

Solidarumas ir imigracija

Valstybių narių veiksmų koordinavimas

77. labai apgailestauja dėl to, kad valstybės narės yra nepakankamai solidarios vis atžvelgiant imigracijos problemas; ragina nedelsiant persvarstyti 2007–2013 m. Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą¹ ir jos keturias finansines priemones, siekiant, kad jos atitiktų naujas aktualijas, susijusias su didėjančiu migracijos spaudimu, ir galėtų būti naudojamos sprendžiant neatidėliotinus klausimus, pvz., masinio migrantų antplūdžio atvejais;

¹ COM(2005)0123.

78. atsižvelgia į tai, kad valstybės narės anksčiau minėtame Europos imigracijos ir prieglobsčio pakte prisiėmė įsipareigojimus, susijusius su solidarumu; ypač palankiai vertina tai, kad buvo įtrauktas savanoriškas naštos pasidalijimo mechanizmas, kuriuo remiantis ES viduje galima perkelti asmenis, kuriems taikoma tarptautinė apsauga, iš valstybių narių, kurių prieglobsčio sistemos visų pirma dėl savo geografinės ar demografinės padėties patiria ypatingą ir neproporcingą spaudimą, į kitas valstybės nares, ir ragina valstybes nares įgyvendinti šiuos įsipareigojimus; taip pat džiaugiasi, kad 2009 m. ES biudžete šiam tikslui skirta 5 mln. eurų Europos pabėgėlių fondo lėšų; tačiau primygtinai reikalauja įvesti privalomas priemones; ragina Komisiją nedelsiant įgyvendinti šį mechanizmą ir tuoj pat imtis iniciatyvos parengti teisės aktą dėl nuolatinio tokio mechanizmo sukūrimo Europos lygmeniu;
79. pritaria Dublino reglamento naujai redakcijai ir siūlomoms nuostatomis dėl mechanizmo, kuriuo būtų galima sustabdyti pagal Dublino reglamentą vykdomus perdavimus, jei nerimaujama, kad dėl perdavimų, vykdomų pagal Dublino reglamentą, pareiškėjai negalėtų pasinaudoti atitinkamais apsaugos standartais atsakingose valstybėse narėse, ypač priėmimo sąlygų ir galimybės pasinaudoti prieglobsčio suteikimo procedūra požiūriu, taip pat tais atvejais, kai šie pagal Dublino reglamentą vykdomi perdavimai padidintų našta toms valstybėms narėms, kurioms tenka specifinė ir neproporcinga našta visų pirma dėl jų geografinės arba demografinės padėties; tačiau pabrėžia, kad šios nuostatos greičiau yra politinis pareiškimas nei veiksminga priemonė, kurią naudojant būtų galima rimtai remti valstybę narę netaikant dvejopos privalomos priemonės visoms valstybėms narėms;
80. pritaria Komisijos pasiūlymui dėl naujos redakcijos reglamento dėl „Eurodac“ sistemos sukūrimo pirštų atspaudams lyginti ir primena valstybėms narėms jų įsipareigojimus imti pirštų atspaudus ir siųsti duomenis pagal dabartinį Eurodac reglamentą; laikosi nuomonės, kad biometriniai duomenys, pavyzdžiui, pirštų atspaudai, turi būti naudojami siekiant pagerinti sienų kontrolės operacijų veiksmingumą;

Bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis

81. apgailestauja, kad bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis kol kas nedavė laukiamų rezultatų, išskyrus Ispanijos bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis, pvz., Senegalu ir kitomis Afrikos šalimis, esančiomis į pietus nuo Sacharos, ir Šiaurės Afrikos šalimis; ragina tikslingai padėti trečiosioms tranzito ir kilmės šalims sukurti veiksmingą sienos valdymo sistemą įtraukiant FRONTEX į pasienio pagalbos misijas tose šalyse;
82. primena Komisijai, Tarybai ir valstybėms narėms, kad labai svarbu tęsti ES ir Afrikos ministrų konferencijose migracijos ir vystymosi klausimais, vykusiose Tripolyje, Rabate ir Lisabonoje, su kilmės ir tranzito šalimis užmegztą dialogą;
83. ragina įgyvendinti politikos priemones, sukurtas vadovaujantis „Visuotiniu požiūriu į migraciją“¹, taip pat 2006 m. „Rabato procesu“ dėl migracijos ir vystymosi bei ES ir Afrikos partnerystė migracijos, judumo ir užimtumo srityse, patvirtintą Lisabonoje 2007 m. gruodžio mėn.;
84. pabrėžia vystymosi politikos trečiosiose kilmės ir tranzito šalyse svarbą, nes tai iš esmės padeda spręsti imigracijos klausimą; ragina geriau derinti ES imigracijos ir vystymosi

¹ COM(2006)0735.

politiką ir visapusiškai atsižvelgti į strateginius tikslus, tokius kaip Tūkstantmečio vystymosi tikslai;

85. vis dėlto pastebi, kad vystymosi politika negali būti vienintelė migracijos alternatyva, kadangi solidarumo principu pagrįstas vystymasis neįmanomas be nuolatinio judumo;
 86. ragina stiprinti bendradarbiavimą su Tarptautine migracijos organizacija ir kitomis tarptautinėmis organizacijomis steigiant naujas regionines būstines pažeidžiamose vietovėse, kuriose yra reikalinga praktinė pagalba, susijusi, *inter alia*, su legalia migracija arba savanorišku imigrantų grįžimu;
 87. pabrėžia, kad svarbu kurti tokius Migracijos informacijos ir valdymo centrus, kaip tas, kuris buvo iškilmingai atidarytas 2008 m. spalio mėn. Malyje; mano, kad tokie centrai turėtų sugebėti labai prisidėti prie migracijos problemų sprendimo sprenddami galimų migrantų, grįžtančių migrantų ir ES gyvenančių migrantų problemas; ragina Komisiją teikti reikalingą informaciją, susijusią su kitų centrų įkūrimo projektais pagal ES ir Afrikos partnerystę, ir prašo Komisiją išsiaiškinti galimybę kurti tokius centrus rytų kaimyninėse šalyse;
 88. pabrėžia, kad į visus susitarimus su kilmės ir tranzito šalimis turėtų būti įtraukiami skyriai dėl bendradarbiavimo imigracijos srityje, ir ragina vykdyti ryžtingą, bendrą su trečiosiomis šalimis politiką dėl policijos ir teismo bendradarbiavimo kovojant su tarptautinėmis nusikalstamomis organizacijomis, užsiimančiomis prekyba žmonėmis, ir užtikrinti, kad atsakingi asmenys būtų patraukti atsakomybėn dalyvaujant Europolui ir Eurojustui; taip pat ragina Komisiją aktyviau teikti paramą ir finansinę bei techninę pagalbą trečiosioms šalims siekiant sukurti ekonomines ir socialines sąlygas, varžančias neteisėtą migraciją, su narkotikais susijusią veiklą ir organizuotą nusikalstamumą;
 89. ragina Komisiją skatinti derybas dėl visuotinių Europos susitarimų, kaip antai pasirašytasis susitarimas su Žalioju Kyšuliu, plėtoti pradėtas visuotines derybas su Maroku, Senegalu ir Libija bei skatinti susitarimus su pagrindinėmis imigrantų kilmės šalimis;
 90. ragina padėti trečiosioms šalims plėtoti savo nacionalinės teisės sistemą ir kurti imigracijos bei prieglobsčio sistemas, visiškai laikantis tarptautinės teisės, taip pat ragina trečiąsias tranzito šalis pasirašyti ir gerbti 1951 m. Ženevos konvenciją;
 91. ragina valstybes nares pradėti svarstyti pabėgėlių, paliekančių šalį dėl prižasčių, susijusių su aplinka, klausimą, t. y. migrantų, kurie negali būti laikomi nei ekonomiais migrantais, nei pripažįstami pabėgėliais, kaip nurodyta Ženevos konvencijoje;
- 0
- 0 0
92. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.